

Túrák a Berni-Alpokban

MAKLEIT LÁSZLÓ
(szöveg és kép)

A Mönch gerince

A Nyugati-Alpok legjelentősebb képviselői közé tartozó hegység névadójától, Svájc fővárosától délre található és mintegy 50x100 kilométeres területet foglal magába. Több csúcsa emelkedik négyezer méter fölé, s bár legmagasabb pontja, a 4274 méteres Finsteraarhorn „csak” a 17. helyet foglalja el Svájc négyezreseinek magassági sorrendjében, ez a hegység számít az Alpok leginkább eljegesedett területének. Itt található a közel 25 kilométer hosszúságú Aletsch-gleccser, mely az Alpok leghosszabb jégfolyama, északi oldalán pedig olyan híres-hírhedt csúcsok emelkednek, mint az Eiger, a Mönch és a Jungfrau.

Itáliából a hegység felé haladva több látnivaló csábít megállásra. A triász kori kőületeiről ismert és a világörökség részét képező Monte San Giorgio múzeuma épp csak ízelítőt nyújt a földtörténet középkorának megkövült képviselőiből, a közelben fekvő történelmi városka, Bellinzona azonban mindenképpen megér egy hosszabb sétát. A Ticino folyó völgyében létesült város erődítményei a 15. században nyerték el jelenlegi formájukat. A település központjában található Castello Grande és a kissé távolabb létesített Castello di Montebello között tekintélyes méretű falrendszer húzódik, míg a legfelső vár, a Castello di Sasso Corbaro egy különálló sziklán magasodik. A várossal tetején illetve annak

Érkezés a Mönch csúcsára

belsejében kialakított folyosókon tett séta akár alpesi túráink bevezetője is lehet.

A GLECCSER IS GLOBÁLISAN MELEGSZIK

Az Aletsch-gleccser régióját Fiesch nevű településnél értük el, majd felvonózás után rövidesen az Eggishorn 2926 méteres csúcsa közelében találtuk magunkat. A gleccser látványa az idáig merészkedőket is felejthetetlen élménnyel ajándékozza meg, ráadásul az említett csúcs rövid sétaival elérhető. Túránk elsődleges céljának most nem az Eggishorn meghódítását, hanem a Aletsch-gleccser felkeresését tekintettük. A csúcsra tett kitérő után visszatértünk a felvonó állomásához, és az északkeleti irányban haladó ösvényen a jégfolyam lábához indultunk, majd egy barlangjáraton a gleccser belsejébe merészkedtünk. A nap sugarai, illetve a lámpánk fénye a kék szín számtalan árnyalatát varázsolták a jégből képződött falakra és a gleccser belsejében csordogáló patakra. Egy vízesés rövidesen visszafordulásra készítette, de kifelé jövet még gyönyörködhattünk a barlangszáj fölött záporozó vízcseppekben. Az olvadás látványa sajnos a gleccserek visszafordíthatatlannak tűnő fogyását is eszünkbe juttatta. Az évtizedek óta megfigyelt és az utóbbi időben felgyorsult folyamaton mit sem segít,

Pillantás a gleccser alól

hogy az Aletsch-gleccser és a Jungfrau régió az UNESCO világörökség listáján szerepel.

A TOP OF EUROPE VASÚT

A túrát követően táborunkat a gleccsertől északra fekvő Grindelwald városkában, a sokat mondó Eigernordwand kempingben vertük fel. Fölöttünk az Eiger északi fala magasodott. Az ismert hegyi vasút, a Jungfraubahn központi állomása, a Kleine Scheidegg innen könnyen megközelíthető. A hegy gyomrában futó fogaskerekű még ma is csodálattal töltheti el az utazót, építésekor azonban igazi mérnöki bravúrnak számított. Útközben filmet is vetítenek arról, hogyan vált valóra a svájci vállalkozó, Adolf Guyen-Zeller álma, melynek eredményeként 16 évvel a munkálatok elkezdése után, 1912-ben elindult a közlekedés a 2061 méteren fekvő Kleine Scheidegg állomásról a 3454 méteren kialakított Jungfraujoch végállomás felé. Európában sehol másutt nem található ilyen magasságban vasúti megállóhely, ezért saját magukat „szerényen” Top of Europe-nak nevezték el. A fogaskerekű a közel 1400 méteres

A Sphinx kilátója a Jungfrau-nyereg fölött

Közel a csúcs

MINI CSÚCSFORGALOM 4000 MÉTEREN

A késői indulásnak köszönhetően déltájban értünk a Mönch lábához, de a 4100 méteres csúcs eléréséhez innen már csak hatszáz méter szintemelkedést kellett leküzdeni. A túra minősítése PD (kicsit nehéz), a Mont Blanc-nál – amely PD mínusz – valamivel több figyelmet érdemel. Számomra a legnagyobb kényelmetlenséget az jelentette, hogy a jeges és a sziklás szakaszok viszonylag sűrűn váltogatták egymást. A jégen hágóvas nélkül kockázatos lett volna a haladás, az állandó fel-levételhez pedig sem kedvünk, sem időnk nem volt, így a sziklákon is hágóvasban közlekedtünk. Az alsó sziklás szakaszon gyorsan túljutottunk, de egy meredek falnál zsákutcába kerültünk, és viszonylag sokat kellett visszafelé haladni, mire a helyes utat megtaláltuk. A késői indulás miatt a sziklás részen nem tudtunk a vezetett partik után haladni, a havas területen azonban már követhettük a nyomokat. A keskeny csúcsgerincre érve kimondottan örültünk, hogy

elkerültük a tömeget. Itt csak egyetlen párral, egy japán túrázóval és vezetőjével találkoztunk, így is komoly fejtörést okozott, hogyan tudunk egymásnak utat engedni. Hárman indultunk, egy társunk még a sziklás szakasz tetején feladta a túrát, végül ketten értük el a 4100 méteres csúcst.

A Mönch nem számít a régió legnehezebb vagy legmagasabb hegyének, megmászása azonban önmagában is élményt jelent, aki pedig Jungfrau-mászással szeretné kombinálni, egyazon menedékházból megetheti. A túra után ellátogattunk Bern hangulatos óvárosába, majd Liechtenstein felé vettük az irányt, ahol a svájci határ kétezreseit kerestük fel. Utazásunkat a nyári Kilimandzsáró-mászás bemelegítő, akklimatizációs túrájának szántuk, de aki egy látnivalókban és kirándulási lehetőségben egyaránt gazdag területre kíván utazni, önálló programként is tekinthet a Berni-Alpokra. Nem fog csalódni!

Útban a gleccser felé

A gleccser belsejében

szintemelkedést kevesebb mint 10 kilométeres távon teszi meg, legmeredekebb szakaszán 25 %-os emelkedőn halad. A végállomásról lifttel juthatunk a 117 méterrel magasabban kialakított kilátó, a Sphinx teraszára, majd sétálhatunk az Eispalast jégszobrai között. A látnivalók a hegyezés iránt kevésbé fogékony látogatóknak is szinte egész napos programot kínálnak.

A Jungfrau vagy a Mönch megmászására vállalkozók általában a közeli Mönchslochhütte menedékházban töltik az éjszakát, és reggel vágnak neki a csúcsnak. A fogaskerekű menetrendje szintén a kirándulók és nem a hegyászok igényeit követi, tehát aki hozzánk hasonlóan a reggeli első járattal indulva kíván csúcst mászni, annak a túrát követő éjjelt kell a menedékházban tölteni.

Az Aletsch-gleccser látképe